

Μαρμαρινά

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1949

ΑΘΗΝΑΙ - ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - Α.Φ. 52)31
ΣΥΝΑΡΜΟΕΣ: Έσως Δοχ. 15.000
Έξωτες Δολλ. 5
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Φραγ. Ρούσβελτ άρ. 41

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ • ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΤΟΥ Α'

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26 Ιανουαρ. (Αθην. Πρακτορ.)

Η Α. Θ. Π. ο Πατριάρχης Αθηνάγορας έφθασεν ένταύθα τήν 15.20' τοπικήν ώραν τής σήμερον. Είς τό άεροδρόμιον τόν ύπέδει χθησαν Συνοδική Έπιτροπή έκ τών Μητροπολιτών Προόσεως, Πρωκολλησού και Κυδωνιών, άνωτεροι Κληρικοί του Πατριαρχείου και πληθος κόσμου μεταξύ του όποιου Τουρκικοί και Έλληνες επίσημοι καθώς και εκπρόσωποι τής Αμερικανικής Πρεσβείας. Άμα τή καθώδω του Πατριάρχου έκ του άεροπλάνου, ό αρχιδιάκονος, γονατίας, ήσπάσθη τήν χείρα του και ένεχειρίσθη τή Πατριαρχική διάσημα, ήτοι Σταυρόν, δύο Έγκόλλια και τήν Πατριαρχικήν ράβδον. Ο Μ)πολίτης Προόσης προσεφέρθηκε τόν Οικουμενικόν Πατριάρχην, ό όποιος άπήντησεν εύχαριστών. Μετά τας παρυσιασείας τών παρισταμένων ό Πατριάρχης, οι επίσημοι και οι Κληρικοί επέβησαν αυτοκινητών.

Η άκολουθήσασα τήν λεωφόρον Τόπ-Καπού, Έντίονε Καπού, Άτατούρκ, κατηθύθη εις τήν πόλιν. Οι κώδωνες τών έκκλησιών, όπόθεν διήλθεν ή πομπή, έκρούοντο χαρμούνως. Ο κληρός, άναμένων πρό τής εισόδου τών ναών ύπεκλίνετο κατά τήν διέλευσιν τής πομπής. Ο Πατριάρχης κατέληξεν εις τό Φανάριον μέσω τών κωδωνοκρουσιών του Πατριαρχικού ναού. Η επίσημος τελετή της ένθρονίσσεως του νέου Οικουμενικού Πατριάρχου Κων)πόλεως Παναγ. Αθηνάγορα θα γίνη αύριον 27 Ιανουαρίου και ώραν 11 στόν Ι. ναό τών Πατριαρχείων. Τήν περιγραφή της ιστορικής αύτης τελετής τά «Μαρμαρινά Νέα» θα δημοσιεύσουν στό προσεχές φύλλο των έν άναμονή σχετικής άνταποκρίσεως του συνεργάτου των κ. Θ. Σ. Θεοφανίδη, όστις θα παρακολουθήση τήν τελετήν.

ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΑΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

ΜΙΑ ΑΞΙΑΠΙΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ "Η ΚΟΥΤΑΛΙΣ,"

Ν. ΚΟΥΤΑΛΙΣ, Ιανουάριος (του άνταποκριτού μας).—Με μεγάλη χαρά σας πληροφορώ ότι ή έδρεύουσα στό Κλήβελαντ τής Αμερικανικής πατριωτικής αδελφότητος «Η Κούταλις» άπεφάσισε να μάς φιάξει τό ύδραγωγείο μας. Τό εύχάριστο γεγονός έχαστοποίησε όλους τούς κατοίκους τής Ν. Κου-

τάλεως γιατί τό χωριό μας θα πάψη πιά να ύποφέρει από τήν έλλειψη του νερού. Η εύγνωμοσύνη μας πρός τ' αδελφία μας τής Αμερικανικής που ή πατριωτική χειρονομία τους πολύ τούς τιμά, είναι μεγάλη, και τούς εκφράζουμε τις άπειρες εύχαριστίες μας.

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

ΚΑΝΗΒΕΛΑΝΤ-ΟΧΑΓ'ΟΟΥ, (του άνταποκριτού μας).—Σε διαγωνισμό ύγείας, καθαριότητας και κανονικής διαίτης και ζωής παιδιών, που έγινε τόν προσάμενο μήνα στην πόλη Νεμπρόσκας έλαβε τό πρώτο βραβείο, ό μικρός Κουταλιανός, Βασιλιάκης, (ήλικίας 9 μηνών), γυός του νεαρού ζεύγους κ. Μενελίου Β. Έρμανουήλ και Κας Λαμπρινής (τό γένος Σ. Ρολόγ) από τήν Κούταλη). Συγχαίρονται εκάστης τούς γονείς και ίδίως τήν στοργική μητέρα που με τήν φροντίδα και προσοχή μεγαλώνει τό παιδί της και τούς εύχόμεθα να τούς ζήση και να τούς ζα-

Θερμοτάτη παράκλησις

Έπειδή τά «Μαρμαρινά Νέα» περιούν μία πολύ κακή οικονομική περίοδο γιατί οι περισσότεροι από τούς συνδρομητάς των καθυστερούν να στείλουν τή συνδρομή των (πολλοί μάλιστα χρεωστούν άκόμη και τις συνδρομές πρώτον και δευτέρου χρόνου). ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑ όλους τούς πατριώτας που πέρουν τό φύλλο μας, να σκεφθούν τή δύσκολη θέσι μας και να μάς έμβάσουν τή συνδρομή των για να μάς διευκολύνουν στό βαρύ και πολυδάπανο πατριωτικό έργο μας. Ας γνωρίζουν οι πατριώτες ότι τά «Μαρμαρινά Νέα» δεν εκδίδονται από κανένα οργανισμό ούτε αποτελούν επικερδή επιχείρηση. Άπλως είναι μία πατριωτική προσπάθεια ένός ύπαλλήλου, που πολλές φορές διατίθει μέρος του μισθού του για να καλύψη τά μεγάλα έξοδα τής εκδόσεως του φύλλου. Γι' αυτό, τό έργο του πρέπει να εκτιμηθή και να ενισχυθή άνάλογα από όλους τούς πατριώτας.

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΑΙΤΙΑ ΟΙΚΟΝ. ΜΑΡΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΜΗΣ ΤΗΣ ΠΑΛ. ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

Τού Προέδρου του Κουταλιανού Σώλλου Θεοφάνη κ. ΑΥΓΟΥΣΤΗ ΠΑΝΤΑΖΙΔΗ

Η νήσος Κούταλις ή χάρωφ κλπ. που έπλούταν όνομαστή από τήν εποχή των έμποριών, πολύ παλιά έποχή. Και με συγκίνησι αναφέρω όμως έγινε γνωστή τήν άγάπη των προς τήν που έπί πολύ χρόνους τήν γενέτειρα, στην όποια κό διάστημα ήμασσε σε πολλές φορές έφάνησαν μεγάλο βαθμό. Όπως ή χάρωφ κλπ. Τήν μεγάλη αύτη πρόδο των Κουταλιανών έζηλευσε όμως κακή μοίρα και τήν σταμάτησε άπότομα μ' ένα τραγικό δντύχημα που συνέβη στις 30 Ιανουαρίου του 1864. Όπως ύπηρεχε τότε συνθήεια, τόν χειμώνα, και ιδίως τούς μήνας Δεκέμβριο και Ιανουάριο, που οι κακοί καιροί δεν επέτρεπαν τούς πλοιάς τής Ιστιοφόρου τήν έποχή εκείνη ναυτιλίας, όλοι οι ναυτικοί έδωσαν τά πλοία των σε άσφαλείς λιμένας και έγύριζαν στην πατρίδα να παραχειμάσουν και να εορτάσουν τις άγιες μέρες τών Χριστουγέννων μαζί με τούς δικούς των. Έτσι και οι Κουταλιανοί πλοίαρχοι τόν χειμώνα του 1863-64 ήσαν στην πατρίδα και στις 30 Ιανουαρίου του 1864 ξεκίνησαν, τριάντα τόν αριθμό, με τό Ιστιοφόρο του συμπατριώτου των Μκούμπα, να πάνε στην Κων)πολι όπου ήσαν δεμένα τά πλοία των. Κοντά όμως στην Κων)πολι έξαιρετική κακοκαιρία με σφοδρή τρικυμία και χιονοθύελλα τούς άνάγκασε να άποφασίσουν τήν επιστροφή των στην Κούταλη, όντυχώς όμως δεν τό κατάρθωσαν και μέσα στο πυκνό σκοτάδι τής τραγικής εκείνης νύκτας τό πλοίο τους βυθίστηκε αυτανόθω κοντά στην Καρά-Μπιγα τής Προποντίδος. Κανένας δεν έσώθηκε από τούς επιβαίνοντες! Όλοι πνίγησαν παλεύοντες με τά κύματα. Και έτσι ή Κούταλις μέσα σε μία νύκτα έχασε 30 καπετανίους που ήσαν οι σοβαρότεροι παρέργοντες πρόδδου και εύημερίας του τόπου. (Συνέχεια στην 2η σελίδα)

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΕΝΑ ΗΘΟΠΛΑΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝ)ΜΙΟ

Κριτικόν Σημείωμα ΕΙΡΗΝΗΣ τής ΑΘΗΝΑΙΑΣ

Τά «Μαρμαρινά Νέα» με έκρηφάνεια δημοσιεύουν σήμερα τας κρίσεις τριών διακεκριμένων διανοουμένων, τής γνωστής λογοτεχνικής Κας Ειρήνης τής Αθηνάιας, τής καθηγήτριας τής Φιλοσοφίας Κας Πηνελόπης Χρηστάκου, και του καθηγητού του Πανεπιστημίου κ. Ν. Παπαντωνοπούλου, περί του έργου του άγαπητού φίλου και συνεργάτου των κ. Χρ. Βασιλακάκη, «Ο Νικόλαος σαν Παραμύθη» έφ' όσον μάλιστα ό Νικόλαος αυτός είναι ό μακαριστός μέγας Μαρμαρινός Νικ. Κυριακίδης.

Ο συγγραφέας του κ. Χρ. Βασιλακάκη ήταν στενός φίλος του Κυριακίδου και τόν έγνωριζε από τά παιδικά του χρόνια. Μάς διηγείται λοιπόν όλη τήν ιστορία του. Άπό τότε που ξυπόλυτο έτρεχε νύχτα και μέρα στα χωράφια και στη θάλασσα του νησιού του, μη θέλοντας να μάθη γράμματα, γιατί τά εύρισκε δύσκολα, ως τότε που έγινε πάμπλουτος κοί με τής δωρεές του στο έθνος έγινε ευεργέτης του. Μά έκείνο που αξίζει περισσότερο είναι τά στάδια από τά όποια έπέρασε διαδοχικά ό Κυριακίδης, στάδια σκληρά μεγάλων στερήσεων και άγώνων, και ό τρόπος που τά αντιμετώπισε, επικαλούμενος αδιάκοπα τόν Θεό. Ο πατέρας του, κύρ-Γιωργάκης, νοικοκύρης και μυαλωμένος άνθρωπος, με μεγάλη δνεια για τόν υιό του, για να μην άλητεύη στο νησί, τόν έστειλε στόν γυναικάδελφό του που ήταν αρχιμανδρίτης στην Κωνσταντινούπολι. Έκείνος (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

Μαζή με τά τελευταία λογοτεχνικά βιβλία, τά άψυχα και κατασκευασμένα έλαβα και ένα με τόν περιεργο τίτλο: «Ο Νικόλαος σαν Παραμύθη». Τό βιβλίο αυτό μόλις τώρα ήρθε ή σειρά του να τό διαβάσω. Είναι ή βιογραφία ένός έκλεκτου Έλληνος, του Νικολάου Κυριακίδου, έφοπλιστού από τόν Μαρμαρά, που πέθανε αείφιδα στά 1935. Τό έργο είναι γραμμένο σε μία φυσιολογική και παραστατική δημοτική, με σκοπό να μάς διηγηθή τί ήταν αυτός ό Νικόλαος και πώς έφθασε να γίνη έκείνος που έγινε. Σπάνια διάβασα ένα τόσο Έλληνικό και διδα-

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΟΥΛΑΣ ΤΟΥ ΔΙΤΟΥ ΜΑΣ

Άνάμεσα σ' ένα κύκλο συγγενών και φίλων, έγινε στις 23 Δεκεμβρίου, στο σπίτι του Διευθυντού μας κ. Ν. Λαμπαδαρίδη, ή βάπτισις τής μικρής κορούλας του. Τό Ιερόν Μυστήριον εύλόγησε ό αρχιμανδρίτης του Ι. Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Ν. Φιλαδέφειας πάτερ Καλλίνικος τήν δε νεοφώτιστο άνεδίχθη από τήν ι. Κοιμηθήρα ή δεσποινίς Μάρθα Λαμπαδαρίδου αδελφή του Διευθυντού μας. Η βάπτισις έλαβε τά όνόματα ΣΟΥΛΤΑΝΑ (της γιαγιάς της) και ΓΙΟΛΑΝΔΑ.

(Έστάντανι του φωτογραφείου κ. ΧΡΥΣ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗ)

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

...Μόλις πήρα τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» τοῦ περασμένου μηνός, ὅπως καὶ τακτικὰ ἔπρηναι καὶ τίς προηγούμενες ἐκδόσεις ἐπὶ μίαν διετίαν τώρα καὶ παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ δλόθερμα συχαρητήριά μου γιὰ τὸ τόσο ἐπιπονα καὶ πατριωτικὸ ἔργο σας. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε καλῆ μου συμπατριώτα τὴν ἀπάνταστή χαρὰ καὶ τὴν ψυχικὴ συγκίνηση ποὺ αἰσθάνομαι κάθε φορὰ ὅπου πιάνω στὰ χεῖρά μου τὴν ἐφημερίδουλά σας. Τὴν διαβάζω μὲ ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι γιατί μὲ φέρνει κοντὰ στὴν ἀγαπημένη πατρίδα ποὺ δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ νοσταλγῶ καὶ τοῦ καλοῦ μου πατριώτα στοὺς δλοποῖους πάντα τρέχει ἡ σκέψις μου.

Σὰς εὐχομαι κάθε προοδο γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος μας.

Μὲ ἀγάπη
Χρήστος Παπανικολάου
Σαρλόττε 5-10-48

...Μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ συγκίνηση ἐλάβαμε τὴν ἐφημερίδα τοῦ ποθητοῦ καὶ ἀλησμόνητου Μαρμαρά μας. Εἶναι πολὺ εὐχάριστο καὶ πολὺ συγκινητικὸ νὰ διαβάζω καὶ νῆς γιὰ τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα καὶ νὰ μαθαίνω νέα καὶ παλαιὰ τῆς. Σὰς συχαίρουμε δλόθερμα γιὰ τὴν πρωτοβουλία σας καὶ σὰς εὐχομαστε κάθε προοδο γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος μας.

Μὲ ἀγάπη
Θεοδόσιος καὶ Μαρία
Γιαννακάκη
καὶ τὰ τέκνα μας
Τασσία· Μιχαήλ· Δημήτρα
Φιλαδέλφεια 22-10-48

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΗΝΑ ΚΟΥΤΑΛΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)
Κατ' ἄλλους τὸ τραγικὸ αὐτὸ γεγονός ἐλαβε χώραν τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Ἰανουαρίου 1864 (παλ. ἡμερολογίου) διότι ὅπως λέγεται, ὁ θεῖος τοῦ πλοιάρχου τοῦ βυθισθέντος πλοίου—παλαιὸς καὶ αὐτὸς πλοίαρχος—προβλέπων τὴν ἐπιπονα μὲν κινουμένην ἀπέτρεπε τὸν ἀνεμῖόν του νὰ ἀποπλεύσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἶπε: «Μὴ φοβάσαι μπάμπια καὶ θὰ ρίξουμε τὸν Σσαυρὸ στὸ Μίγα Ρέμμα».

Ἡ ἱστορία τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ ναυαγίου αὖν κληρονομιά μεταβιβάζεται ἀπὸ οἰκογένεια ἐπὶ οἰκογένεια καὶ ἀπὸ γενεὰ ἐπὶ γενεὰ κάθε δὲ μεγάλο δυστύχημα ἢ θαλασσινή τραγωδία οἱ Κουταλιανοὶ τὴν παραμοιάζουν μὲ τὴν τραγωδίαν τοῦ ναυαγίου τοῦ καραβιοῦ τοῦ Μπούμπια. (Συνέχεια ἀπὸ ἐπόμενον)

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μεγαλοπρεπέστατα τελέσθησαν στὶς 10 Δεκεμβρίου στὸ Κάστρον Λήμνου οἱ γάμοι τοῦ πρὸ ἐξαμήνου ἀφιχθέντος ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἀγαπῶ τοῦ φίλου καὶ λαμπροῦ πατριώτη Χρήστου Μιχαηλῆ. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» τοῦς εὐχονται βίον ἀνθόσπαρτο καὶ καλὸ ταξεῖδι.

ΓΛΥΚΕΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Μέσα στὰ καταγάλανα νερὰ τοῦ θεῖου πελάγου νεράϊδα μὴ φαντάζεξ ἑκουνομένη τὴν ὥρα ποὺ ῥοδίζεις ἢ αὐγούλα γλυκεῖα Πατρίδα πολυαγαπημένη.

Νεράϊδα ἑκουνομένη, μ' ὄρωρα κάλλη, ἀπ' τὰ φίλια τοῦ μπάτη μεθυσμένη, ποὺ τὸ λουτρό σου βγῆκες γιὰ νὰ πάρῃς γλυκεῖα Πατρίδα πολυαγαπημένη.

Μέσα στὴν σμαραγδένια γούρνα τῆς Προποντίδας, ἑκπλωμένη, σὲ λούζει ἀδιάκοπα τὸ κύμα, γλυκεῖα Πατρίδα πολυαγαπημένη.

ΚΟΥΛΗΣ ΝΕΒΡΙΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΜΑΛΑΜΑ ΙΩΑΝ. ΚΟΛΛΑΡΑ

(Τὸ γένος Ν. Λαμπαδαριῶν)

Σὲ ἡλικία 80 περίπου ἐτῶν ἀπέθανε στὶς 19 Ἰανουαρίου, στὴν Χαλκίδα, ἡ σεβαστὴ γερωνίσσα Μάλαμα Ἰωάννου Κολλάρα, τὸ γένος Νικ. Λαμπαδαριῶν, ἀπὸ τὸν Μαρμαρά.

Καλὴ νοικοκυρὰ καὶ ὑποδειγματικὴ σύζυγος ἡ μακαρίτισσα εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ πολὺ πρόωρα τὸν ἀνδρα τῆς, ποὺ πέθανε στὴν Πόλη, στὰ χρόνια τοῦ πρώτου διωγμοῦ, καὶ τὴν ἄφησε μὲ δυὸ μικροῦλες κόρες. Πνίγοντας τὸν μεγάλο πόνο τῆς στὸ βωρὸ γι' αὐτὴν κτύπημα τῆς γείρας, καρτερικὰ ἐπιδόθη, καὶ ἐξήρα τὴν ἀνατροφή τῶν δυὸ θυγατέρων τῆς καὶ τῆς ὀρφανῆς θυγατέρας τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἐλένης, τίς ὅποιες μεγάλωσε ἀξια καὶ εὐτυχῶς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΡΜΑΤΖΗΣ

Ἀπέθανε σὲ προχωρημένη ἡλικία καὶ κηδεύθη τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανείων στὸ Σηροῦ τῆς Πόλης ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸ Πασαλιῶν Χρήστος Σαρμάτσης (γιὸς τοῦ Πέτρου). Τοῦς εὐχόμενοι τοῦ θερμοῦ ἀλυτούμεθα.

νὰ δὴ λαμπρὰ ἀποκατεστημένης.

Καρδιακὴ προσβολὴ τὴν ἔφερε ἡμερα στὸν θάνατο, περιτριγυρισμένη ἀπὸ τίς κόρες τῆς, τοὺς γαμβροὺς, καὶ τὰ ἐγγόνια τῆς.

Ἡ κηδεῖα τῆς ἔγινε σιμνόπρητη καὶ μὲ συμμετοχὴ πλήθους κόσμου ποὺ συνώδευσε μὲ βαθυὰ συγκίνηση τὸ νεκρὸ τῆς σῶμα μέχρι τοῦ τάφου.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων», ἀνεμῖος τῆς ἐκλιπούσης, κλίνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ μπροστὰ στὸ νωπὸ ἀκόμη χῶμα τοῦ τάφου τῆς, καὶ εὐχεται τὴν αἰώνια ἀνάπαυση στὴ ψυχὴ τῆς ἀέχραστης θεῖας Μάλαμας, στυοὺς δὲ ἀδελφοὺς, ἀδελφές, κόρες τῆς, καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, διαβιβάζει τὰ θερμὰ τοῦ συλλυπητήρια.

ΔΩΡΕΕΣ

Ἡ οἰκογένεια Λαζάρου Γκιῶν ἀπέστειλε στὴν ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως τοῦ ἱ. ναοῦ Ν. Παλατιῶν δρχ. 50.000 ἀντὶ στεφάνου σὲ μνήμῃ τῆς Μάλαμας Κολλάρα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΙΣΣΗ (Τὸ γένος ΚΑΤΡΑΚΑ)

Στὶς 15 Δεκεμβρίου ἀπέθανε στὴν Ἐρυθρὰ, ὅπου ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἦταν ἐγκατεστημένη οἰκογενειακῶς, ἡ καλὴ συμπατριώτισσα Ἀναστασία Παρίσση (τὸ γένος Κατράκα). Ἡ κηδεῖα τῆς ἔγινε μὲ μεγαλοπρέπεια τὴν ἐπομένη τοῦ θανάτου τῆς ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξο ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὅπου φάληθη ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία. Πλήθος κόσμου συγγενῶν καὶ φίλων μὲ καταφανὴ λύπη συνώδευσε τὴν σορὸ τῆς μέχρι τὴν τελευταία τῆς κατωκία καὶ σερβὶ ἀπὸ ἀνήρ καὶ στέφανα ἐκάλυψαν τὸν τάφο τῆς.

Τοὺς βαρυνεψούσοντας οἰκειοὺς τῆς, κ. Ἀπόστολον Παρίσση, Κων. Β. Βασ. Παρίσση καὶ τὴν κόρη τῆς, κ. καὶ Κων. Ἀ. Παρίσση, κ. καὶ Κων. Π. Παρίσση, κ. κ. Σταύρον καὶ Νικόλ. Παρίσση, κ. καὶ Κων. Κωνστ. Μασσαροῦ, ὡς καὶ τίς οἰκογενεῖς Κοσμῆ, Παπαδοπούλου, Μαλαζοῦ, Ἀλιωτῆ καὶ Γεωργίου, θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΙΕΡΕΩΣ ΣΤΟ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ αἰεμιμήστου ἱερέως μας Προδρόμου Παπανικολάου, τοποθετήθηκε ὡς ἐφημέριος τῆς Κοινότητός μας ὁ ἱερεὺς Ἰωακείμ Νταβαλιάρης, ἀπὸ τὸν Παρθένον. Ὁ νέος μας ἱερεὺς εἶναι ἕνας λαμπρὸς ἱερωμένος ἀφοσιωμένος στὸ καθῆκον του γι' αὐτὸ καὶ ἀπέσπασε εὐθὺς ἀ μέρως τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸ σεβασμὸ ὅλων τῶν Νεομαρμαρινῶν. Τοῦ εὐχομαστε τὸ καλῶς ἔλθε στὴν Κοινότητά μας.

ΛΑΒΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Λαβαμὲ συνδρομῆς κατὰ τοὺς μήνας Δεκεμβρίου, Νοεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου:

Τοῦ πανσοσιαλιστοῦ γ. Ἀλεξάνδρου Βασιλακίδου, τοῦ ἱερολογοστατοῦ ἀρχιμεινδρίτου κ. Ἀρκαδίου Μανωλῆ, τὸν κυριῶν Μάριος Λεβαντῆ, Ἀομάντος Ἀντ. Σουφῆτος, Ζωῆς Σ. Ἀγαλιπούλου, Διαλεχτῆς Ζαχαρίας Ἀγγίνας Σταυροῦ Εὐδοκίας κατ'ἐπιτροπὴν, Ἀνδρονίκου Γεωργιάδου, Ἀλεξάνδρου Λοῦβου, Εὐδοκίας Β. Κρησοστόμου, Μαρίας Τσαμφοῦ, Ζαφειροῦ Καταργητῆ καὶ τῶν κ. κ. Ἰακωβῶν Μακρῆ, Περσῆ Μακρῆ, Π. Κατρίδη, Βασ. Σαπφίρη, Γ. Καροῦλη, Παναγ. Στεφανῆ, Ἀγγελῆ Στεφανῆ, Νικ. Ἀντωνιάδη, Πέτρου Ν. Πατρίδη, Γε. Σαφρονοῦδη, Π. Μικροκοπούλου, Ἀλέξ. Παλασταμάτου, Ἰωάν. Γεωργίου, Σταύρ. Σοφίανου, Χρ. Χρηστοπούλου, Σεβαστοῦ Παρισσοῦ, Ἀσασῆς Ζαφειρῆ, Δημ. Κουσιῆ, Κων. Κατρίδη, Χρ. Κονταρίδη, Μαρτίνου Γκιουλιῆ, Κ. Κωνσταντίνου, Θεοδ. Γιαννικίου, Ἰωάν. Μιχ. Τρεῖ, Ἀσασῆς Σαφρονοῦ, Ἰωάν. Μαστρογιαννῆ, Χρ. Τσιροπούλου, Φιλίππου Κ. Μαστρογιαννῆ, Ἐδου. Καζάρκου, Ἀντων. Κ. Καραντῆ, Λαζάρου Κ. Μαστρογιαννῆ, Γ. Κρηστοῦ, Μιχ. Ν. Μανουδῶν, Στρατ. Τσαρῆ, Ἰωάν. Α. Παπακοπούλου, Κωνστ. Τσολῆ, Σ. Κωνσταντῆ, Χρ. Π. Κρηστοῦ, Χρ. Α. Οἰκονομῆ, Νικόλ. Ἰ. Στεφῆ, Ἀλέξ. Χρ. Καλαφίτη, Βικ. Μαργαρίτη, Θεοδ. Κολιτσῆ, Παν. Κρηστοῦ, Πέτρ. Τσιροπούλου, Σ. Σαφρονοῦ, Ἐδου. Ἐπισητοῦ, Στρατ. Β. Κυπριῶν, Δημοσθένη Θεοδ. Βλαστό, Δημ. Κατρί, Ν. Νεστορίδη, Ἰωάν. Ἀρσένου, Κρηστοῦ Παπανικολάου, Δημ. Κορνῆ, Κατ'ἐπιτροπὴν, Τίσιου Μανωλῆ, Ἀλέξ. Σαφρονοῦ, Ἀντων. Ἀθανάσιου, Γ. Ἀντων. Στρατ. Παπαρῆ, Θεοδ. Κουμαρῆ, Ἐδου. Σανδοῦ, Κων. Ἀναστασίου, Ἀποστ. Μαστρογιαννῆ, Ἐμ. Μαστρογιαννῆ, Τριαντ. Γιουλιῆ, Θεοδ. Πατρίδη, Δόξη Κοντοῦ, Ὁ νέος μας ἱερεὺς εἶναι ἕνας λαμπρὸς ἱερωμένος ἀφοσιωμένος στὸ καθῆκον του γι' αὐτὸ καὶ ἀπέσπασε εὐθὺς ἀ μέρως τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸ σεβασμὸ ὅλων τῶν Νεομαρμαρινῶν. Τοῦ εὐχομαστε τὸ καλῶς ἔλθε στὴν Κοινότητά μας.

Ὅλους τοὺς παραπάνω συνδρομητὰς μας θερμὰ ἐχαίρομεθα.

Τὰ κοινωνικά μας Νέα

Τῶν παροικιῶν καὶ συνοικισμῶν μας ἐσωτερικοῦ

Ἡ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ ΣΤΗ ΣΤΗΛΗΝ ΜΑΣ ΑΥΤΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΘΗΝΩΝ

Βαπτίσεις:
Ὁ κ. Σίμων Σταυρῆς ἐβάπτισεν στὶς 9 Ἰανουαρίου τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Ἐδοξίου Σταυρῆ καὶ τῆς Κας Λοῖρας (τὸ γένος Θεοῦ Στεφανῆ ἀπὸ τὸν Μαρμαρά) γαμῶν σ' αὐτὸ τὰ ὄνομα Ἰωάννης—Ἀναστάσιος.
—Στὶς 10 Ἰανουαρίου βαπτίσθησαν στὸν ἱ. ναὸ Ἁγίου Νικολάου (Περαία) τὸ ἀγαθὸν τοῦ κ. Ἰωάν. Κοκαῆ καὶ τῆς κ. Νίτσας (κόρης τῆς κ. Ἀσημένιας Καλαϊτῆ ἀπὸ τὴ Γαλιεῖα). Τὸ νεοφῶτιστο ἄρθε τὸ ὄνομα Δημητρίος.

ΠΕΙΡΑΪΩΣ

Μνημόσυνα:
Στὶς 7 Ἰανουαρίου τελέσθησαν στὸν ἱ. ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Νεομαρμαρινῶν Παναγιῶ τὸ ἀσημέντιον μνημόσυνο τῆς ἀκαταρίνης Μελίκα, ἀπὸ τὸν Πρωτοπ. ποὺ πέθανε ἀπὸ σαρκοῦ τῆς καρδίας τὴν 1η Δεκεμβρίου 1948. Τὴν ἐκμνημόσυνη δέση συγκολοῦσαν πολλοὶ πατριῶται, Τ. Χ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Θάνατοι:
Ἀπέθανε στὶς 28 Δεκεμβρίου καὶ κηδεύθη σερνοπρεπέστατα, κ. μὲ συμμετοχὴ πολλῶν συμπατριῶν, ὁ Θεοδόσιος Χαλβατζῆ ἀπὸ τὸ Πρωτοπ. Τὰ τέκνα καὶ τοὺς συγγενεῖς θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Ἐνα ἀκόμη Μαρμαρινόπουλο μὲ πρῶτο βε ἀεῖο στὰ γάμματα

Στὴ συνάδελφο «Λήμνος» τῆς 21-11-48, διαβάζουμε τὰ ἀκόλουθα: «Σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἐτελέσθη τὴν 14 τρέχ. ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν βραβείων εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος βραβευθέντας καὶ ἐπαινεθέντας μαθητὰς καὶ μαθητρίδας τοῦ Γυμνασίου μας... Ἀνεβῶν εἰς τὸ βῆμα ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ἠλίας Παπαδόπουλος ἐξέφωνησεν ἐμπνευσμένον λόγον ἀναλύσας γλαφυρῶς τὸν διὰ τῆς ἀπονομῆς βραβείων, ἐπιδοκόμενον σκοπὸν... κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρχαίων... Πὰρ τις εἶχε προορισμὸν νὰ διαπρέπῃ καὶ νὰ ὑπερβάλλῃ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἀμιλλῆς τοῦς ὁμοίους του. Ἐξῆρε τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ χρηστότητος, εἰς ἃ καταρτισθέντες οἱ παῖδες, κινῶν ἔσονται κέρδος καὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ οἰκίᾳ καὶ πόλει καὶ ἔθνεϊ... Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» μὲ ἰδιαίτερη ὑπερηφάνει-

α ἀναφέρουν ὅτι μετὰ εὐ τῶν βραβευθέντων καταλέγεται κ' ὁ ἐπιμελεστατος μαθητῆς τῆς Ζ' τάξεως Παναγ. Κλεοβούλου Λαμπαδαριῶν (ἀπὸ τὸ Πρωτοπ. τοῦ Μαρμαρά) ὁ μόνος ἀπὸ ὅλων τοὺς μαθητὰς τῆς πρωτεύουσας τῆς Λήμνου ποὺ ἐτύχε τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς τιμῆς. Παραδίδοντες στὴν κοινὴ πατριωτικὴ ἐκτίμησι τὸν ζῆλο τοῦ νεοροῦ Παναγ. Λαμπαδαριῶν, ποὺ πολὺλὰ ὑπόσχεται στὸ μέλλον, ἀντάξια τοῦ παρελθόντος τῆς οἰκογενεῖας Μανῶλη Λαμπαδαριῶν, συχαίρουμε αὐτὸν καὶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς του.

Θ. Σ. Θ.

ΑΣΦΑΛΙΣΑΤΕ
τὴν περιουσία σας
ΣΤΗΝ
“ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΑ”
Γιὰ νὰ ἔχετε ἴσχυο τὸ κεφάλι σας

ΑΣΦΑΛΕΙΑ:
ΠΥΡΟΣ—ΘΑΛΑΣΣΗΣ—ΜΕΤΑΦΟΡῶΝ—ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΠΑΡΑ Τὸ ΑΓΓΛΙΚὸ ΛΛΟΨΑ

Γραφεῖα ΑΘΗΝΩΝ
Φ. Ραϊζέλι 41-Τηλ. 29-088
Γραφεῖα ΠΕΙΡΑΪΩΣ
Μίγ. Π. Σταθμοῦ
Τηλ. 41-428

Εὐχὲς - Συγχαρητήρια

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστοὺς σας

Ἡ ΚΑΤΑΧΩΡ. ΣΤΗ ΣΤΗΛΗΝ ΜΑΣ ΑΥΤΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΠὶ ΠΛΗΡΩΜῃ

Μὰς ἀνηγγέλησαν ἀπὸ τὸ Λός Ἀντζελες τῆς Καλλιφορίας οἱ γάμοι δυὸ νεαρῶν βλαστοῦν τῆς ἐκεῖ Μαρμαρινῆς γενιάς. Τῆς χαριτωμένης διδος Ἐλένης, κόρης τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Γ. Ε. Βουτσῆ (ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη), καὶ τοῦ λαμπροῦ κ. Τομγιου τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Στρατοῦ Τσαρῆ (ἐπισημὸς ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη), ποὺ ἔγιναν στὴν ἐκεῖ ὀρθόδοξο Ἑλληνικὴ ἐκκλησίαν τὴν Κυριακὴν 13 Ἰανουαρίου. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» συνδεόμενα μὲ δεσμὸς φιλίας μὲ τίς οἰκογένειες τοῦ νεοροῦ ζεύγους εὐχονται σ' αὐτὸ βίον ἀνθόσπαρτο καὶ τίς εὐχόμενοι τῶν νὰ τοὺς ζήσουν καὶ νὰ τοὺς χαίρονται.

Στὸν ἀγαπητὸ μας Γιάννη Ράπουλο, ποὺ μὲν στὴν Τσαρλόττε Βορ. Καρολίνας (Ἀμερικῆς) εὐχόμενοι γιὰ τὴ σημερινὴ γιορτὴ του χρόνια πολλὰ.
Οἰκογ. Στρ. Παπανικολάου
Θεογ. κ. 7-1-49

Τίς ἐγκατεστημένες στὸ Λός Ἀντζελες οἰκογένει-

ες Κ. καὶ Κας Γ. Λέκκα, Κας Κωνσταντίνιας Σ. Περάτη, Κας Δ. Σταθά, κ. Γ. Βουτσῆ, κ. Α. Κομπουλέση, κ. Σ. Τσαρῆ, κ. Θ. Ἀναγία καὶ κ. Ἐρ. Στάθη, τὴν ἐγκατεστημένην στὸ Πόρτλανδ Ὀρχικον οἰκογένεια κ. Ἀ. Μόνστις, τίς ἐγκατεστημένες στὴν Τακόμα οἰκογένειες κ. Ἀλεξάνδρου Ἀποστόλου καὶ ἀήφια μας Πραξία καὶ Ἀπόστολον Ἀποστόλου, κ. Α. Χάλλα, κ. Ἰ. Ζαχαρία, κ. Γ. Τούρη, κ. Ν. Κωστή, Κας Δ. Κ. Ἀναγία, κ. Ε. Τσιρίτα, Κας Σ. Παπανικολάου, καὶ κ. Β. Σόμμουρς, καὶ τίς ἐγκατεστημένες στὴ Σηάτλην οἰκογένειες κ. Θ. Ντίνου, κ. Γ. Δαμούλα, κ. Ἰ. Πουλᾶκη, κ. Γ. Ντίνου, κ. Ἰ. Μάντη καὶ κ. Γ. Μπαροῦνη, εὐχαριστῶ δλόθερμα γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ τίς ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις ποὺ ἔκαμαν σ' ἐμένα καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ μου κατὰ τὴν ἐπισκεψί μου στὶς πόλεις τῆς διαμονῆς των. Ἡ φιλοξενία τοῦς θὰ μᾶς μείνῃ ἀέχρατος.

ΟΔΥΜΠΙΑ Ἰ. ΧΟΝΑΡΟΥ
Σηροῦ Ν. Ὑόρκης
Ἰανουάριος 1948

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φ. Ραϊζέλι 41 Τηλ. 29-088
Μίγ. Π. Σταθμοῦ Τηλ. 41-428

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΙΧ. Κ. ΚΕΦΑΛΑΚΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΑΘΗΝΑΙ: Τσαλκιά (Σταδίου) 65
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Τσαμαδοῦ 53. Τηλ. 45.188

Ἀναλαμβάνονται πάσης φύσεως δικαστικὰ καὶ ἐξώδικα ὑποθέσεις. Ἀστικὰ, Ἐμπορικὰ, Ναυτικὰ, Ἐργατικὰ, Κληρονομικὰ, Ποινικὰ, Φορολογικὰ κ.τ.λ.π.

Ο ποιητής 'Αριστέας Ο ΘΥΡΥΛΙΚΟΣ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΟΣ ΕΠΟΠΙΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ιστορικών Σημειώματα του Άρθρου
κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Σ. ΛΑΜΠΑΛΑΡΙΔΗ

Ο 'Ηρόδοτος, πού είναι ή κυριώτερη και πιό έγκυρη πηγή για τή ζωή και τό έργο του 'Αριστέα, γιατί πήγε—όπως γράφει—ό ίδιος στην Προκόννησο και συνέλαβε επί τόπου από τό στόμα τών συμπατριωτών του ποιητή τις πληροφορίες του, μάς γράφει στο βιβλίο του «Μελομένη» § 13-15 τά ακόλουθα :

«13 Είπε δέ ο 'Αριστέας τού Καυτοτροβίου, Προκοννήσιος έποποιός, ότι έμπνευσθείς από τόν 'Απόλλωνα έσηκώθη και έπήγε εις τούς 'Ισηδόνας' και ότι άνωτέρω τών 'Ισηδόνων κατοικούσιν οι 'Αρμισσποί' άνθρωποι μονόφθαλμοι' άνωτέρω δέ αυτών οι χρυσοφόλακες γρύπες' και άνωτέρω αυτών οι 'Υπερβόρειοι, έκτεινόμενοι έως εις τήν θάλασσαν. Αυτοί δέ όλοι έξω τών 'Υπερβόρειων, είπεν ότι άδικακόπως κάμνουσιν έπίδρομάς κατά τών πλησιωκόρων των, και ότι πρώτοι ήρχισαν τούτο οι 'Αρμισσποί' ώστε αυτοί μέν έκδιώκουσιν από τόν τόπον των τούς 'Ισηδόνας' οι 'Ισηδόνες τούς Σκύθας' οι δέ Σκύθαι κατατρέχοντες τούς Κιμερίους, κατοικούντας τα παραθαλάσσια της νοτίου θαλάσσης, τούς έβίασαν ν' άφύσσουν τόν τόπον των και νά φύγωσιν.

14 Και πόθεν μέν ήτο ο 'Αριστέας, ο είπων, ταύτα, τό εφανέρωσα: θα είπω δέ τώρα τί ήκουον δέ' αυτών εις τήν Προκόννησον και εις τήν Κύζικον. Ο 'Αριστέας, λέγουσιν, ών κατά τό γένος όχι κατώτερος κανενός πολίτου, έμβήκεν εις τήν πλουτήριον εις τήν Προκόννησον, και εκεί απέθανεν' ο δέ πλουσιώτερος τού έργαστηρίου του ύπήγε νά δώση είδησιν εις τούς συγγενείς του νεκρού. 'Αφού δέ διεδόθη ό λόγος εις τήν πόλιν, ότι ο 'Αριστέας ήτον άποθαμμένος, Κυζικηνός τις έλθών από τήν πόλιν 'Αρτακίαν έφιλονέκει μέ τούς λέγοντας ταύτα, διηγούμενος ότι τόν άπήντησαν καθ' όδόν πορευόμενον προς τήν Κύζικον και τόν ώμίλησε. Και αυτό μέν άφικονέκει μ' έπιμονήν' οι δέ

συγγενείς του νεκρού ύπήγαν, λέγουσιν, εις τό πλουσιώτεριον έχοντες τ' άναγκαία διά νά τόν σηκώσωσιν. 'Ότε δέ ήνοιξαν τό οικημόν δέν ήδραν τόν 'Αριστέαν ούτε ζωντανόν ούτ' άποθαμμένον. Μετά ταύτα δέ, τόν έβδομον χρόνον, φανείς αυτός εις τήν Προκόννησον λέγουσιν ότι έστιχούργησε τά έπη ταύτα, τά όνομαζόμενα σήμερα από τούς έλληνας 'Αρμισσάκια' άφού δέ τά έστιχούργησε, πάλιν έγενεν άφαντος δευτέραν φοράν. Και αυτά μέν λέγουσιν οι πόλεις αυτών.

15. Τά δέ έξής έμαθα ότι ήκολούθησαν εις τούς Μεταποντινούς τούς εις τήν 'Ιταλίαν, τριακοσίους τεσσαράκοντα χρόνους, άφού τήν δευτέραν φοράν έγινε άφαντος ο 'Αριστέας, καθώς λογαριάζων εδρίσκον, ότι ήμην εις τήν Προκόννησον και Μεταπόντιον. Οι Μεταποντινοί διηγούνται ότι αυτός ο 'Αριστέας, φανείς εις τόν τόπον των, τούς έπρόσταξε νά κτίσωσι βωμόν εις τόν 'Απόλλωνα, και πλησίον αυτών νά στήσωσιν άνδριάντα έχοντα έπωνυμίαν 'Αριστέαν τού Προκοννήσιου' λέγων ότι ο 'Απόλλων εις τήν Χώραν αυτών μόνην έκ τών 'Ιταλιωτών ύπήγε και ότι τόν ήκολούθει αυτός, ο όποιος τώρα μέν είναι 'Αριστέας, τότε όμως ότι ήκολούθει τόν θεόν, ήτον κόραξ' και ο μέν 'Αριστέας άφού παρήγαγεν αυτά. Έγινε άφαντος. Αυτοί δέ οι Μεταποντινοί λέγουσιν ότι πέμψαντες εις τούς Δελφούς, ήρώτων τόν θεόν, τί ήτον τό φάντασμα τού ανθρώπου. 'Η δέ πυθία τούς έπρόσταξε νά ύπακούωσιν εις τό φάντασμα, λέγουσα ότι θα τούς έκβη εις καλύτερον, εάν πεισθώσιν. Ούτω δέ αυτοί ύπακούσαντες εις τούς λόγους τού 'Αριστέα, έκτέλεσαν αυτός. Και τώρα στέκεται άνδριάς μέ έπωνυμιον 'Αριστέου, κοντά εις αυτό τό άγαλμα τού 'Απόλλωνος, και περί αυτά είναι διάφορα φησεμναι' τό δέ άγαλμα είναι στημένον εις τήν άγοράν.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Αποόβλεπτα τεχνικά εμπόδια μάς άνάγκασαν νά τυπωώσουμε τό Χριστού γεννηάτιμο φύλλο μας χωρίς νά γίνωσιν οι τελευταίες διορθώσεις (σελίδων) γι' αυτό και παρουν

σιάσθησαν άρκετά λάθη κυρίως στους τίτλους και τις λεζάντες των κλειστών ασέλιδων 1, 2, 7 και 8. Οι άναγνώστες μας άς συγχωρέσωσιν εις δικαιολογημένους ατέλειες.

Μέλη του Συλλόγου των Κουταλιανών της 'Αμερικής «Η Κούταλις» και του γυναικείου τμήματός του «Ρόδον» τού 'Αμείραντον' από άριστερά προς τα δεξιά και από κάτω προς τά έπάνω: ΔΝΑΡΕΣ πρώτη σειρά: οι κ. κ. Φραγκίσκος Παναγιώτης, Σπύρος Κυριακίτης, και Σπύρος Γερμανός. Δεύτερη σειρά: οι κ. κ. Εδουάρδος 'Εμμανουήλ, Γεώργιος Καλαφάτης, Δημ. 'Εμμανουήλ και Χρ. Χρηστοπούλας. Τρίτη σειρά, οι κ. κ. Νικόλ. Σιδεράς, Χρυσόστομος Χρηστοπούλας, Χρ. Οικονομίδης και Σπύρος Τζανός. Μόνο έπάνω ο κ. 'Ιωάν. Χρηστοφύρου. ΓΥΝΑΙΚΕΣ πρώτη σειρά: 'Αννα Σ. Γερμανός, 'Αννα Χρηστοφύρου, Καίτη 'Εμμανουήλ και Εδουάρδα Μάμου. Δεύτερη σειρά: Εδουάρδα Δημ. 'Εμμανουήλ και Μαρία Ν. Σιδερά. Τρίτη σειρά: 'Ελένη Σ. Κυριακίτη, Χαρίκλεια Χρηστοπούλα, Πηνελόπη 'Ιωάν. Χρηστοπούλα και Πηνελόπη Δημ. 'Εμμανουήλ. Τετάρτη σειρά: Εδουάρδα Σ. Χατζηλουκά, 'Αρτεμις Γ. Καλαφάτη, 'Αννα Β. Λυκαφροπούλου, Μαίρη Β. Καλαφάτη, Μαρία Χ. Οικονομίδου και Νεφέλη Σταματιάδου. Πέμπτη σειρά (από τά δεξιά): 'Αντίκα Δ. Καίτη και Μαρίκα Α. Κολιτρά.

Ένα ήθοπλαστικό βιβλίο

(Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΑΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗ)

(Συνέχεια από τήν 1η σελίδα)
τόν εκράτησε μέ τόν όρο νά σπουδάξη και νά τόν ύπηρετή. 'Εν τώ μεταξύ τό παιδί βρισκει πολύ βαρειά τήν ζωή κοντά στο θεό του, και στής διακοπές γυρίζει κρυφά από κείνον στόν πατέρα του. 'Ο πατέρας του όμως τό ξαναστέλνει πίσω. Συνεχίζει τής σπουδής του στη Ροβέρτειο. 'Εν τώ μεταξύ, ο τρώπος πού τόν εδίδασκαν στην Σχολή και οι συμβουλές τού θείου του τόν κάνουν νά αγαπή τά γράμματα. 'Επειδή όμως τά δυο τελευταία χρόνια δέν είχε νά πληρώση τά διδακτά του, παρεκάλεσε τό Συμβούλιο τής Σχολής νά τόν συντηρήσει και νά εδινε τό χρέος του μετά τήν άποφοίτησί του, πού όποσδήποτε θα έργαζόταν.

Τό Συμβούλιο δέχθηκε τήν πρότασι τού Νικόλα και ο πρόεδρος άφού πρώτα τόν άσπασθηκε μέ πατρική στοργή, τού είπε: «'Από σήμερα είσαι τρώφιμος τού Ροβερτείου γιατί βλέπω πώς θα γίνης ένας έθνικός παράγων για τήν 'Ελλάδα». 'Εκτοτε τό παιδί δέν άνειρευόταν άλλο παρά πώς νά τελειώση τήν Σχολή για νά έργασθί. 'Ηταν βέβαιος πλέον ότι όλα θα τά κατάφερνε. Πιστεύοντας στο θεό, είχε τήν άκράδαντη πεποίθησι πώς ένόςω τά σκεδιά του άποβλέπαν στο καλό τών άλλων και τού έθους του, δέν ήταν δυνατόν νά μη είχη τήν βοθησία του. 'Ο θεός προστατεύει κάθε άγαθή πρόξι και ευγενή ιδέα κάθε άλτρουιστικό

σχέδιο.
'Ο Χριστός είπε: «'Η πίστις σου σέσωκέ σε». Και έλεγε πάλι μέσα του ο Νικόλας: «'Αλλά ποιός θα μπορούσε νά είχη πίστι περισσότερο ριζωμένη άπό τό μένα; 'Αλλά και πώς θα μπορούσα νά μην είχα τόση πίστι στο θεό, άφού είδα μέ τά μάτια μου ότι όσες φορές τόν παρεκάλεσα ποτέ δέν μου άρνήθηκε τό έλεός του;»
Και σταυροκοπούμενος, ψιθύριζε: «'Μέγας είσαι, Κύριε, και θαυμαστά τά έργα σου». 'Αυτή ή πίστι παρακολουθεί άδιάκοπα τόν Νικόλα στους μόχθους τού.

Μόλις τελείωσε τήν Σχολή διωρίσθηκε ναυτικός πράκτωρ μέ τρεις λίρες τόν μήνα. Κατόπιν διωρίσθηκε γραμματέας σ' ένα γραφείο στο Σουλινά μέ δώδεκα λίρες τόν μήνα, τής όποιες όμως δέν έπήρε ποτέ, γιατί τό γραφείο έκείνο δέν είχε δουλειές. Τότε έπήρε τήν άπόφασιν νά ζητήσει τήν προστασία τού Βαλλιάνου, τού μεγάλου αυτού έθνικού άνδρος, και νά τόν παρακαλέση νά τού δώση ένα εικονικό συμβόλαιο ότι τάχα τόν είχε στής εργασίες του, τό όποιον δειχόντος ο Νικόλας θα μπορούσε νά κερδίση τήν έμπιστοσύνη τών 'Αγγλων έφοπλιστών και νά πάρη άντιπροσωπείες τών βαποριών τους.
'Ετσι και έγινε.
'Αρχισε νά εργάζεται για λογαριασμό 'Αγγλων έφοπλιστών, τίμια, άκούραστα και άμέσως κατέκτησε τήν εκτίμησί τους. Κι' έλεγε μέσα του, σάν ήλεγαι νά κοιμη-

θί: «'Αραγε θα μέ άξιώση και μένα ο θεός νά κάνω κάτι για τό Ναυτικό μας;»
'Όταν έρριξε τό πρώτο του βαπόρι στη θάλασσα, έπήγε στο νησί του νά πάρη τό θείο του τόν Δεσπότη για νά τόν φέρη στας 'Αθήνας, μέ όλο τό σεβασμό πού τού αξίζει και μέ όλη τήν έπισημότητα. 'Αλλά τόν εύρηκε νεκρό. 'Εκείνη άκριβώς τήν ήμέρα τού έκαναν τήν κηδεία του. 'Εχουσε πύρινα δάκρυα ο Νικόλας, πού δέν πρόφθασε νά τού δώση μια μεγάλη χαρά, έμοίρασε σ' άλλα 'χρήματα στους φτωχούς νά συγχαρούν τήν μνήμη του και συνέχισε τό ταξίδι του για τας 'Αθήνας, όπου σέ λίγο έγκατεστάθηκε μέ τήν γυναίκα του και τά έξη παιδιά του.

'Ο Νικόλας, μολοντί πολύ πλούσιος πλέον, έξακολουθούσε νά εργάζεται συνεχώς και νά προσφέρει όλο και περισσότερα στον τόπο του. 'Εχτισε σχολείο στο νησί του, έβοήθησε τήν 'Εμπορική Ναυτιλία, έδωκε πολλές φορές χρήματα για φιλάνθρωπικούς σκοπούς, έκαμε ταξίδια στην Εύρώπη και στην 'Αμερική για ύποθέσεις τού Κράτους. Έλαβε μέρος σέ συμβούλια για νά υπερασπισθί τά 'Ελληνικά συμφέροντα, προπαγάνδιζε τούς 'Αμερικανικούς και 'Αγγλικούς κύκλους υπέρ τής 'Ελλάδος, προσέφερε πολλές χιλιάδες λίρες για έθνικούς σκοπούς.
Πέθανε από συγκοπή, ύστερα από ένα μεγάλο κολύμπι πού είχε κάνει στη θάλασσα πού είναι κάτω από τή Ναό τής

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Καλοήμεν τά Μέλη τού Προικοννήσιου Συλλόγου εις Γενικήν Συνέλευσιν διά τήν 20ήν Φεβρουαρίου 1949 και ώραν 10ην πρωινήν εις τά έν Πειραιεί και επί τής όδου Τσαμαδού αριθ. 53 Προσωρινά Γραφεία τού Συνδέσμου.

- ΘΕΜΑΤΑ :**
1) Λογοδοσία τού Διοικητικού Συμβουλίου, επί τών πεπραγμένων.
2) 'Εκθέσεις τών έλεγγώντων.
3) 'Αρχαιολογία προς άνάδειξιν Προέδρου και μελών τού Διοικητικού Συμβουλίου.

'Εν περιπτώσει μη συγκαταθέσεως άπαρτίας ή Γενική Συνέλευσις θα λάβη χώραν τήν έπομένη Κυριακήν 27 Φεβρουαρίου 1949 εις τόν αυτών ως άνωτέρω τύπον και κατά τόν αυτών χρόνον άδιαφόρος τού άριθμού τών προσελευσόμενων μελών.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Κατ'άποφασιν τού Συμβουλίου και προς απλούτεσιν τής διαδικασίας και διευκόλυνσιν πρέπει οι επιθυμούντες νά έκτεθώσιν ως ύποψήφιοι νά υπαβάλλωσιν σχετικές δηλώσεις εις τήν Γραμματείαν τού Συνδέσμου 'Οδός Τσαμαδού 53 Πειραιεύς τό άργότερον μέριμν 13 Φεβρουαρίου 1949.

Ώσάντως γίνεται μνεία ότι ή παρούσα κλήσις είναι γενική και δέν άποστέλλεται εις όλα τά μέλη μιας ιδιαίτερος καθ' όσον δέν είναι γνωστά όλων οι διευθύνσεις.
'Εντολή τού Διοικ. Συμβουλίου
'Ο Πρόεδρος κ.ά.α. ο 'Αντιπρ. ΒΑΣΙΛ. ΞΕΦΤΕΡΗΣ
'Ο Γεν. Γραμματέας Κ. Π. ΛΑΜΑΝΤΙΑΝΣ

'Αρτέμιδος.
Αυτό είναι τό βιβλίο. Δέν γνωρίζω αν 'τό 'Εκπαιδευτικό Συμβούλιο τού ύπουργείου Παιδείας τό έχει ύπ' όψει του. Πάντως θα έπρεπε νά τό έγκρινη για τό περ' «'Ηθους» μάθημα στα σχολεία μας.
Καλλίτερο ανάγνωσμα δέν θα μπορούσε νά δοθί στα παιδιά μας.

'Επίσης και ή γνωστή καθηγήτρια τής φιλοσοφίας Κα Πηνελόπη Χριστάκου γράφει προς τόν κ. Βασιλακάκη: «...Ο Νικόλας, είναι ένα άριστούργημα πού πρέπει νά πάρη θέση σ' όλα τά σχολεία μηδέ τού Πανεπιστημίου έξαιρουμένου. 'Η ψυχολογία του ώς και ή χάρις τής διωγσεως μέ κατέπληξαν. Είθε συγγραφέας τού άληθινού ταλέντου...»

'Αλλά και ο γνωστός καθηγητής τού Πανεπιστημίου κ. Ν. Παπαντωνόπουλος εξέφρασε ειλικρινή θαυμασμόν υπέρ τού «Νικόλα σάν παραμύθι» και ή κρίσις του είναι σοβαρά έφ' όσον ο ίδιος είναι διακεκριμένος λογοτέχνης.

Συμφώνως τού άρθρου 5 § Α. Ν. 11692/1938 • Τυπογραφείον και Δίσις ύπευθύνου Διευθυντού [Εδός Δελιηγεώργη 154—Πειραιεύς.

Η αυτοβιογραφία τού Παναγιώτη Κουταλιανού

Τήν άλλη μέρα διέταξε ο πλοίαρχος τούς ναύτες νά πάρουν τήν άγκυρά από τήν πλώρη και νά τήν μεταφέρουν στην πρόρρη. 'Ετοιμάσθησαν λοιπόν οι ναύτες και έδρασαν ένα μακαρά στον κρίκο τής άγκυρας και ένα άλλον κοντά στην πρόρρη τού πλοίου και πέρασαν ένα χοντρό σχοινί στους μακαράδες, κάτω δέ από τήν άγκυρά άξονας για νά γλυστράει. 'Η άγκυρα είχε βάρος δεκαέξι έν όλω κανταριών ήτοι 704 όκά-

δων. 'Αρχίζουν λοιπόν περί τούς είκοσι ναύτες νά τραβούν αλλά ή άγκυρα έμενε άκίνητος. Διατάσσει νά τραβήξουν και πάλιν αλλά ή άγκυρα δέν άλλάσσει θέσιν. 'Εκείνη τήν ώρα έγώ τρωκειμένου νά έλθη ή σειρά μου μετά δύο ώρες νά έργασθώ τήν βάρδια μου καταγινόμενος στην κατασκευή τού πλοιαρίου μου κάτω από τήν πλώρη τού πλοίου. Με βλέπει σέ μια στιγμή ή ναύκληρος και όπωσ ήταν θυμωμένος

γιατί δέν μπορούσαν οι ναύτες νά μετακινήσουν τήν άγκυρα ρίχνει επάνω μου ένα βρακί, πού έτυχε νά βρισκεται κάπου εκεί, και μου σπάει τό κατάρτι τού πλοιαρίου μου πού ήταν σχεδόν τελειωμένο. Θυμώσας λοιπόν κι' έγώ άνεβαίνω στο κατάστρωμα ανατρέπω τόν ναύκληρο και λέγω στους ναύτες: «'Δέν τρέπεσθε τόσο άνδρες νά μήμφορητε ένα πάρετα αυτό τό παληοσίδερο πίσω; Φύγετ' απ' έκει!», και άμέσως πη-

γαίνω κάτω από τήν άγκυρά τήν παίρνω στή ράχη μου και τήν μεταφέρω μ' αυτό τόν τρόπο από τήν πλώρη στην πρόρρη. Τό αποτέλεσμα ήταν κομμάτωτο. Οι ναύτες κατάπληκτοι και καταφοβισμένοι γι' αυτό πού είδαν, άλλοι άνέβηκαν επάνω στα κατάρτια και άλλοι έτρεξαν νά κρυφτούν κάτω στην αίθουσα και μόνον ο πλοίαρχος έμεινε έπιπλήττων και διατάσων αυτός νά μέ βοηθή-

σουν. 'Αλλ' αυτοί δέν έπίθειντο νά πλοιάσουν. Τέλος άναγκάσθηκα νά ύπακούσω τόν πλοίαρχο και νά έλθουν κοντά μέ μεγάλο φόβο και διασταγμό. «Μη φοβάσθε» λέγει σ' αυτούς ο πλοίαρχος, γιατί ο άνθρωπος δέν είναι κακός». 'Εν τούτοις ο ναύκληρος πού τόν είχα ρίξει κάτω στην όρμη μου είχε πάθει έξάρθρωσις τού ποδιού και δέν μπορούσε νά κουνηθί από τούς πόνους. Μετά λίγα λεπτά έρχε-

ται κοντά μου ο πλοίαρχος μέ μια μπουκάλα λεμονάδας και μια μπουκάλα μπύρας, μέ κερνά και μου λέγει: «'Όσο μπορείς παιδί μου νά προσέχησ τό θυμό σου». Ταυτόχρονας μου έδωσε και ύφασμα για νά κάνω φορέματα μέ έγώ άρνήθηκα νά τά δεχθώ εκφράσας τάς ευχαριστίας μου και διαβεβαιώνοντας αυτών ότι έχω άρκετά ένδύματα.
('Ακολουθεί)

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 1949

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» εύχονται δλόθερμα στους συνεργάτες, αντιπροσώπους, συνδρομητάς των και όλους τους συμπατριώτας, δ καινούριος χρόνος 1949 νά τους χαρίση κάθε χαρή και εύτυχία, στη δέ χελιοβασανισμένη Ελλάδα νά φέρη την ποθητή σέ όλους τους Έλληνας γαλήνη.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΘΟΦΟΡΙΕΣ

Ο κ. Θεμιστοκλής Φασούλας παρακαλεί τους συμπατριώτας της Αμερικής νά τον πληροφορήσουν αν γνωρίζουν γιά την τύχη του αδελφού του Δημητρίου Φασούλα (από τη Γαλλική του Μαρμαρά), πού πριν από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο εύρισκετο στην Αμερική και από τότε δέν έδωσε σημεία ζωής. Οι γνωρίζοντες κάτι περί της τύχης του, παρακαλούνται θερμά νά γράψουν στη διεύθυνση: Θεμιστοκλήν Φασούλαν δδδς Γεωργίου Κίτσου αριθ. 9, Συναϊκία Άγ. Αθανασίου, Καβάλλαν.

— Η κ. Λεωνή Αργυριάδου, τό γένος Πατσού, από τό Πασαλιμάνι, παρακαλεί θερμά τους συμπατριώτας της Αμερικής νά της γράψη όποιος γνωρίζει γιά την τύχη των τριών αδελφών της Γιάννου, Αριστείδη και Δημοσθένη Πατσού πού από πολλά χρόνια βρίσκονται στην Αμερική.

Κοινωνικά Νέα ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Νίκος Εύαγγέλ. Μπακάλογλου, νέος, όλος ζωή και δραστηριότητα, και ή δ. Ελισάβετ Βασ. Κεσίσογλου από τό Προκόπιο της Καπαδοκίας, έδωσαν άρραβώνες στις 2 Ιανουαρίου στο Κοντοσκάλι της Πόλης. Μεγαλοπρεπώς άτη ή τελετή έγινε στο άρχοντικό σπίτι του πατέρα της νέας, καλού κοινοτικού παράγοντος και έμποροκαταστήματος α τ ά ρ χου κ. Βασιλείου Κεσίσογλου. Όπου οι θησαυροί της κρυφής εύλαβείας και της φιλοξενείας, πού δέν λείπουν από τους Μικρασιάτας, σκορπίστηκαν άφθονοί.

Τιμητήν θέαν στην δλη τελετή είχαν ή μητέρα του γαμπρού κ. Δόμνα, ή άγαπημένη σ' όλους τους Πραστείτες Δόμνα Ανανάσσο, πασίγνωστος ως Δόμνα της Φωτεινής της χήρας, πού ως μόνο κειμήλιο διατηρεί στα 68 χρόνια της την παιδι γνήσια και άνόθευτη Πραστείτικη έκφραση και ή ίδια της είναι ένα δλόκληρο λαογραφικό μουσειο.

Πλήθος δλόκληρο προσκαλεσμένων δισκέδασαν ως τις πρωινές ώρες με άδιάπτωτη εύθυμία, και έφυγαν με τις καλλίτερες έντυπώσεις συχαίροντες τό ταιριαστό ζευγάρι, τη μητέρα του γαμπρού και τους εύτυχεις και περιποιητικούς γονείς της νέας κ. Βασιλείου και Καν Ανανάσσο.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛ. ΤΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΚΛΗΒΕΛΑΝΤ—ΟΧΑ. Ι' ΟΟΥ, (του άνταποκριτού μας). — Όταν τον Νοέμβριο του 1947 συμπληρώθηκε 20ετία από την επανίδρυση του Συλλόγου «Η Κούταλια», τό γεγονός έπρόκειτο νά πανηγυρισθί μεγαλοπρεπώς, ματαιώθηκε όμως ή εορτή πρds τιμήν του άποθανόντος τότε άει μνήστου Βασιλείου Έμμανουήλ. Ο πανηγυρισμός έγινε έφέτος τον Νοέμβριο σέ ένα Έλληνικό έστιατόριο του Κλήβελαντ όπου περάσαμε μιά άξέχαστη βραδυά, όχι μόνον γιά την πατριωτική άδελφική συνάντηση και δισκέδαση, αλλά και γιά τά ώραια επαινετικά και συμβουλευτικά λόγια, πού είπαν κατά σειράν ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Φραγκίσκος Παναγή, ο πρώην Γραμματέας κ. Άγγελος Τζοάνος, ο νύν Γραμματέας κ. Χρ. Α. Οικονομίδης και τό έκλεκτόν μέλος του Συλλόγου κ. Αριστ. Τσάμης, του οποίου οι βαθυστόχαστοι κεραινέσεις μας συνεκίνησαν βαθύτατα.

Πρds τούτοις ο κ. Πρόεδρος συνάτησε στην έδω νέα Κουταλιανή γενεά νά διοργανωθί κατόλληλα γιά νά διαδεχθί και συνεχίση στο μέλλον την δράση των προκατόχων σέ έργα εύποιίας και άλληλεγγύης, και κατόπιν έρώτησε τους νέους μας πού παρευρίσκοντο στην εορτή αν έγκρίνουν την πρότασή του και άσπάζονται την γνώμη του.

Απαντώντες στον κ. Πρόεδρο έλαβαν κατά σειράν τον λόγον οι νεαροί Ανδρικός Δ. Χαΐρης (Χρηστούλιας), Βαλάσιος Σ. Τζοάνος, Θεόδωρος Κ. Καραγιώργης. Πανάγος Ι. Χρηστούλιας και Βασιλειος Ι. Σπυρέλης και με λίγα λόγια ώμορφα και σεμνά εξέφρασαν την ευχαρίστησή των, τη χαρά, ένθουσιασμό και προθυμία των νά διοργανωθούν και δειωνίσουν τά πατροπαρόδοτα ήθη και έθιμα της φιλιότητος μας πατρίδος Κούταλης, όπως τά διετήρησαν και τάσυνεχίζουνογονεϊστών.

Πρωτοχρονιάτικη εύχή ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ ΣΥΜΠΤΡΙΩΤΗ

Λάβωμε και εύχαριστώς δεικνύομε τό παρακάτω γράμμα, πού είναι μιά θετική πρωτοχρονιάτικη εύχή Ξενητεμένου πατριώτη μας πρds τους συμπατριώτας της Ελλάδος, πρds όλους τους Έλληνας.

Αξιότιμε κ. Διευθυντά των «Μαρμαρινών Νέων» Λήγει τώρα και ή ζωή του έτους 1948. Κλείεται ένας χρόνος πού στο διάβα του έχουμε νοιώσει χαρές και λύπες. Ένας χρόνος πού τίς κάθε του πέρασμα περνάμε με και μεις ένα «σκαλί άπ' τό μονοπάτι πού λέγεται ζωή την κατοχή της. Φέτος σέ άνοιγμα του καινούριου χρόνου, της πρωτοχρονιάς, ζητώ νά βρω ως φίλος και πατριώτης τί εύχετήριο νά στείλω στους φίλους πού ναι τόσο μακριά γιά την πόρτα του άνοίγει διάπλατα ο Άγιος Βασιλείος του καινούριου χρόνου. Όσες εύχές κι αν δώσω καμιά δέν πιστεύω νά συμβαδίσω με τη σημερινή περίστασι. Ούτε πλούτε, ούτε ύγεια, ούτε δόξα, ούτε δύναις. Σ' ένα λαό πού τάχει δοκιμάσει όλα αυτά. Δέν θέλω νά πω πως όλα θά είναι περίττα, άπεναντίας μάς είναι όλα άπαραίτητα γιά τους τόσους πολυπαθείς Έλληνες. Τό χρέμα κατά πρώτον μπορεί νά κάμη ούρανοξόστα, μπορεί νά βοηθήση τον πλησίον, δυστυχώς όμως δέν φέρνει την εύδαιμονίαν πού είναι άνάγκη τό τόπος, μαζι με τά καλά φέρνει και βάρος στην ψυχή, και έχει δεμνή μέσα στή φυλακή των θλίψεων

τριωτική αυτή γιορτή πού θά μείνη άξέχαστη σέ όλους τους Κουταλιανούς του Κλήβελαντ. Σήμερα έχω νά σας άναγγείλω και άλλα δυο εύχάριστα νέα των έδω συμπατριωτών μας: Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Φραγκίσκος Παναγή Κουταλιανός άγόρασε μιά πολύ ώραια οικία σέ λαμπρή τοποθεσία και με την εύκαιρία αυτή παρέθεσε στο καινούριο του σπίτι πλούσιώτατον δειπνον με δλονύκτιο δισκέδαση σέ όλους τους φίλους και συμπατριώτας οι όποιοι πρds τιμήν του προσέφεραν από μέρους του Συλλόγου μιά πολύ ώραια άνθοδέμη, συνο

τήν κακία. Ούτε ή δόξα φέρνει τό ποθούμενο αποτέλεσμα γιάτι πολλοί πού γνώρισαν τη δόξα μετά την άπόκτησή της κατάλαβαν πως και αυτή δέ φέρνει εύτυχία.

Η δύναις μωρή κάλλιστα νά θεραπεύση κάτι, μωρή νά δώση και ζωή. Δυστυχώς όμως ή κακή της χρήση έχει δλόβρια αποτελέσματα. Κάτι όμως μένει τότε άγόν και μεγαλειώδες και τό όποιον εύχομαι με την ψυχήν μου σ' όλους τούς πατριώτας και τό όποιον είναι άφθαστο: την άγάπη και την ειρήνη του τόπου. Ξενιτευμένος τώρα και μακριά από τ' άδελφια εύχομαι μόνον αυτό στην τρικυμισμένη Ελλάδα. Στη χώρα αυτή πού χει γίνει δλοκαύτωμα στην ιδέα της Έλευθερίας και πού ο πολιτισμός της φωτίζει την ανθρωπότητα μέχρις σήμερα, άς παρακλέσω με τον γλυκό μας Θεόν νά στείλη την άγνή και άδολή άγάπη στον τόπο της αιματοποτίτου αυτής χώρας. Μόνον ο Θεός της άγάπης μωρή νά χαρίση την ειρήνην διά της άγάπης. Όλα τ' άλλα έρχονται μόνα των. Αυτή είναι ή εύχή πού παρακαλούν πολλοί ξενιτευμένοι σαν κι έμένα την ήμερα αυτή των εύχών.

Σας χαιρετώ μ' άδελφική άγάπη και έκτίμηση
Κ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
Κων/πολις (Φανάρι) / 25-12-948

δευομένη με άπειρες εύχές, πράγμα πού τον συνεκίνησε βαθύτατα. Έπίσης οι άγαπητοί μου έξάδελφοι Ευστράτιος και Δημοσθένης Έμμανουήλ άδελφοί, έγκαινισαν νέον κατάστημα γλυκών σέ μιά κεντρική τάτη άρτηρία του Κλήβελαντ και γιά τό εύχάριστο γεγονός παρέθεσαν πλούσιώτατο συμπόσιον σέ όλους τους φίλους και συμπατριώτας οι όποιοι συχαίροντες τους προσέφεραν από μέρους του Συλλόγου κένιστρον με ώραιώτατη άνθη, πού δέχθηκαν οι άδελφοί Έμμανουήλ και δάκρυα χαράς στάματα.

Χρ. Π. Χρηστούλιας ΣΗΜ. «Μ. Ν.»— Τά «Μαρμαρινά Νέα» εύχονται στον φίλο κ. Φραγκ. Παναγή καλορριζικό το καινούριο σπίτι, και στους άγαπητούς αδελφούς Ευστράτιο και Δημοσθένη Έμμανουήλ και λές δουλειές στο καινούριο κατάστημα τους.

Ο Σύλλογος των Κουταλιανών της Αμερικής «Η Κούταλια» πληροφορηθείς την άπώλεια δυο προσφιλών του αδελφών, των άειμνήστων Χρυσούστου και Παντελή Βαλασίου, σπεύδει νά εκφράση διά των «Μαρμαρινών Νέων» τά θερμά και ειλικρινή του συλλυπητήρια στις προσφιλείς οικογένειες των μεταστάντων και νά τις εύχη θή την παρηγορία του Υψίστου. Και ιδιαίτέρως οι έξάδελφοί των Χαρίκλεια και Χρ. Χρηστούλια.

ΕΥΧΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ ΜΑΣ κ. ΦΙΛΟΘΕΟ

Πρds τον εορτάζοντα στις 29 Ιανουαρίου την δνομαστική του εορτή Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. κ. Φιλόθεο ύποβάλλομε εύλαβικά τά σέβη μας και εύχόμεσθε από μέρους δλοκλήρου του Προκοπνησιακού κόσμου νά είναι τά έτη Του πολλά γιά τό καλό της Έκκλησίας μας.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΔΩΡΕΑ

Πληροφορούμεθα άπ' τη Βάθεια της Εύβοίας ότι ή εκεί εύρισκομένη Φωτεινή Παναγ. Θεοφάνους από τό Πραστείο του Μαρμαρά παρακινουμένη από τά εύλαβή Χριστιανικά της αίσθήματα, άφιέρωσε στον Ιερό ναό του Άγίου Ιωάννου παρά τον Συναϊκισμό προσφύγων Πραστείου, όλα τά ελαϊόδενδρα, πού της είχαν παραχωρηθί ως προσφυγικός κλήρος. Έπίσης έδωρησε και στη νεοακόρη Μαγδαληνή Καράμπελα την οικία της γιά νά περιέλθη στην κατοχή της μετά θάνατον. Οι σχετικές πράξεις έγιναν από Συμβολαιογράφον στην Κεντρική πλατεία της Βάθειας μπροστά σέ πλήθος από κατοίκους της πού άνευφημούν την δωρήτρια με ένα μεγάλο εύγε, ως δημόσιον έπαινον στην ευσεβή μας αυτήν συμπατριώτισσα, στον όποιο τά «Μαρμαρινά Νέα» προσθέτουν και τον δίκον των.

Η Νέα Άρτάκη ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΤΟΥ ΕΥΒΟΪΚΟΥ

Από τη συνάδελφο «Μακρόνησος» πού είχε την καλωσύνη νά μας στείλει ή καλός συμπατριώτης και φίλος κ. Κ. Χατζάκης, άναδημοσίονομε τά παρακάτω άποσπάσματα από την περιγραφή ενός αξιομυτιογιάτη Ν. Αρτάκη: Πρds τά Βόρεια της Χαλκίδος και σέ άπόσταση οκτώ περίπου χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα της Εύβοίας, βρίσκεται ή ώραιωτάτη και γραφική κωμόπολις Νέα Άρτάκη. Γιά νά φθάση κανείς εκεί πρέπει νά διασχίση ένα δρόμο πού στο μεγαλύτερο μήκος του είναι καταστραμμένος. Φαίνεται, ότι ο κατοχικός οδοστράτηρας άφησε τά σημάδια του και σ' αυτόν. Γιάτι στα 1931 ως μαθητής τότε της Σχολής Έφεδρων Αξιωματικών, πολλές φορές είχα έπισκεφθί τη Ν. Άρτάκη εν πορεία και θυμάμαι καλά, ότι ο δρόμος αυτός ήταν καινούριος και άσφαλτοστρωμένος.

τάκης άνέρχεται εις 3500 άτομα. Οι οικογένειες είναι συνολικά 900, εκ των οποίων οι 50 είναι γηγενείς και οι 850 προέρχονται από την Άρτάκη της Μ. Ασίας. Η έγκατάστασις των τελευταίων στη Ν. Άρτάκη έλαβε χώρα τον Οκτώβριον του 1922. Οι κάτοικοι της κωμοπόλεως αυτής άσολογούντα κατά τό πλείστον με την άλιεία. Από τις έννιάκοσις οικογένειες, οι έξακόσιες άσκοϋν τό άλιευτικόν έπάγγελμα. Οι υπόλοιποι είναι έπαγγελματίαι και γεωργοί. Με την έγκατάστασι των Μικρασιτών ή κωμόπολις άνεπτυχθη έξαιρετικά εις όλους τους τομείς. Μέσα σέ ένα βραχύτατο χρονικό διάστημα ή Ν. Άρτάκη έξελιχθη σέ ένα πρώτης τάξεως άλιευτικό και γεωργικό κέντρο της Εύβοίας. Από άσημαντο και θυμάμαι καλά, ότι ο δρόμος αυτός ήταν καινούριος και άσφαλτοστρωμένος.

Υστερα από δέκα έπτά δλόκληρα χρόνια, ξαναπερνά τη Ν. Άρτάκη, άλλ' αυτή τη φορά υπό πολεμικές συνθήκας... Ο τροχός της ζωής παρουσιάζει, βλεπτε, τόσες έκπληξεις κατά τό γύρισμά του... Η Ν. Άρτάκη είναι κοντά στή θάλασσα, πού συνεδιαζόμενη με την πλούσια βλάστησή της και την εργατικότητα των κατοίκων της κωμοπόλεως, παρέχει πολλές δυνατότητες γιά άνετο και ύγιεινό παραθερισμό. Ο πληθυσμός της Ν. Άρ-

του Βικτωρία, πού έπαθε ήμιπληγία, και ή κατάσταση της είναι πολύ σοβαρά, — Έπίσης άπέθανε ή Δόμνα Ιωαν. Καλιμάνη. Η μακαρίτισσα άτυχήγασσα στο βίο της, γιάτι πολύ ένωρίς έχασε τον άνδρα της, πού πνίγηκε και άργότερα την θυγατέρα της πού πέθανε σέ ηλικία 18 έτών, είχε την άτυχία νά χάση πριν τρία χρόνια και τό γιού της, πού πνίγηκε έξω από τό λιμάνι του Μοντεβιδέο. Η άπώλεια του γιου της πού ήταν και ή μοναδική της παρηγορία της έστίχησε πολύ και την έφερε ένωρίτερα στον τάφο. Ας είναι ή μνήμη της αιώνια. Σωφράτης Παναζόγλου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

Γεννήσεις: Η κ. Άσημούλα Β. Φουντά (τό γένος Ιωαν. Ψάρρα) έγέννησε άγοράκι. — Η κ. Κατίνα Δ. Καμαράδου έγέννησε άγοράκι. — Η κ. Κατίνα Α. Γιόβανη πού εύχότανε στο Θεό νά της χαρίση ένα κοριτσάκι (έχει πέντε γυιός) άκούσθησαν οι εύχές της και άπόκτησε την ποθητή κορούλα.

Θάνατοι: Άπέθανε και κηδεύθηκε σεμνοπρεπώς στις 28/12/48 ο καλότατος άνθρωπος και άγαπητός πατριώτης Άνωτάκης Αναστασιου. Ο θάνατός του συνεκίνησε τόσο βαθεία τη συγκό-

Την Κυριακή 23 Ιανουαρίου μεγαλοπρεπώς άτατο τελέσθηε στον Ι. ναό Σωτήρος Χριστού του Γαλατά, τό σαραντάμερο μνημόσυνο του άειμνήστου συμπατριώτη από τό Πασαλιμάνι Στυλιανού Παπαμιχαήλ Οικονομίδη. Την έπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησε πλήθος κόσμου συμπατριωτών και φίλων.

ΑΦΙΞΕΙΣ Μετά διετή άπουσία από έξωτερικό άφίχθη πρds ήμερών στις Άθήνας ο έφοπλιστής κ. Παντελής Δημ. Παντελή. — Αφίχθησαν από την Αμερική ο κ. Ν. Χαροδάλιας, ή σύζυγός του και ή κορούλα των.